

สรุปข่าวการประชุมมติคณะรัฐมนตรี
วันที่ 11 มิถุนายน 2567
ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง
และสำนักงานคลังจังหวัดหนองคาย

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว พร้อมเอกสารประกอบงบประมาณ และให้เสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป ตามที่สำนักงานงบประมาณ (สงป.) เสนอ

ทั้งนี้ สงป. เสนอว่า

1. คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (28 พฤษภาคม 2567) รับทราบผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 และเห็นชอบข้อเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 และให้ สงป. ดำเนินการจัดพิมพ์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 และ เอกสารประกอบงบประมาณ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรี ในวันที่ 11 มิถุนายน 2567 เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

2. เพื่อดำเนินการตามนัยมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว สงป. ได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 เพื่อให้สอดคล้องกับทบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 77 วรรคสอง บัญญัติให้ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอนเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป สงป. จึงได้เผยแพร่รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นในการจัดทำร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ผ่านทางเว็บไซต์ของ สงป. (<https://www.bb.go.th>) เรียบร้อยแล้ว

2.2 สงป. ได้จัดพิมพ์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ดังกล่าว และเอกสารประกอบงบประมาณ รวม 39 เล่มเรียบร้อยแล้ว

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นจำนวนไม่เกิน 3,752,700 ล้านบาท โดยจำแนกตามประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. จำแนกตามกลุ่มงบประมาณ

กลุ่มงบประมาณ	จำนวน (ล้านบาท)
1. รายจ่ายงบกลาง	805,745.0
2. รายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ	1,254,576.8
3. รายจ่ายบูรณาการ	206,858.5
4. รายจ่ายบุคลากร	800,969.6
5. รายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน	274,296.4
6. รายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ	410,253.7

2. จำแนกตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ และรายการค่าดำเนินการภาครัฐสรุปได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์การจัดสรรฯ ปี 68	จำนวน (ล้านบาท)
1) ด้านความมั่นคง	405,412.8
2) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	398,185.9
3) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	583,023.4
4) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	923,851.4
5) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	137,291.9
6) ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	645,880.9

โดยมีรายการค่าดำเนินการภาครัฐ จำนวน 659,053.7 ล้านบาท เพื่อสำรองไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดหมายสำหรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น การชำระหนี้ภาครัฐ และเพื่อชดใช้เงินคงคลัง

เรื่อง ร่างกฎกระทรวงการสมทบเงินรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างกฎกระทรวงการสมทบเงินรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ตรวจพิจารณาแล้วตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้ และให้กระทรวงการคลังรับความเห็นของกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ทั้งนี้ ร่างกฎกระทรวงฯ ที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติอนุมัติหลักการและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินจากการจำหน่ายสลากฯ ตัวเลขสามหลัก ซึ่งกำหนดให้สลากฯ ตัวเลขสามหลักเป็นสลากประเภทสมทบเงินรางวัล ประกอบด้วยหมายเลขให้เลือก 3 หลัก แต่ละหลักมี 10 หมายเลข ตั้งแต่ 0 ถึง 9 (000 - 999 และไม่กำหนดหมายเลขไว้ในระบบล่วงหน้า ผู้ซื้อสามารถเลือกตัวเลขได้ตามต้องการ) โดยผู้ซื้อสามารถเลือกหมายเลขแต่ละหลักให้ครบ 3 หลัก และสามารถเลือกหมายเลขแต่ละหลักซ้ำกันได้ และในการออกรางวัลประเภทใด หากไม่มีผู้ถูกรางวัลในงวดนั้นให้นำเงินที่จัดสรรไว้สำหรับรางวัลประเภทนั้นสมทบไปเพื่อจ่ายเป็นเงินรางวัลสำหรับรางวัลประเภทเดียวกันในงวดถัดไป แต่ไม่เกินหนึ่งงวด และหากการออกรางวัลงวดถัดไปไม่มีผู้ถูกรางวัลในรางวัลประเภทนั้นอีกให้นำเงินรางวัลสมทบในประเภทนั้นนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินสำหรับการจัดสรรเงินรางวัลให้สำนักงานสลากฯ จัดสรรในอัตราร้อยละ 60 จากการจำหน่ายสลากฯ ตัวเลขสามหลักในแต่ละงวด (ไม่สามารถระบุเงินรางวัลได้ชัดเจน เนื่องจากเงินรางวัลจะแปรผันตามจำนวนผู้ที่ซื้อสลากฯ)

อย่างไรก็ตาม นอกจากการออกกฎกระทรวงดังกล่าวเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินจากการจำหน่ายสลากฯ ตัวเลขสามหลักแล้วนั้น สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลยังได้ดำเนินการออกร่างประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เรื่อง กำหนดประเภทและรูปแบบสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก เพื่อกำหนดประเภทและรูปแบบวิธีการจำหน่าย รวมทั้งการจ่ายเงินรางวัลและประเภทของรางวัลด้วย ได้แก่ รางวัลสามตรง รางวัลสามสลับหลัก รางวัลสองตรงและรางวัลพิเศษ โดยมีวิธีการจำหน่ายในรูปแบบดิจิทัล (จำหน่ายโดยตัวแทนผ่านแอปพลิเคชันเป่าตัง) ซึ่งจะมีการออกรางวัล เดือนละ 2 ครั้ง ในวันที่ 1 และวันที่ 16 ของเดือน และเป็นรูปแบบใหม่ที่สำนักงานสลากฯ ยังไม่เคยดำเนินการมาก่อน ซึ่งร่างประกาศดังกล่าวเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2564 แต่ยังไม่ได้ประกาศใช้บังคับ เนื่องจากสลากฯ ตัวเลขสามหลักเป็นสลากฯ ประเภทสมทบเงินรางวัล จึงต้องมีกฎกระทรวงว่าด้วยการสมทบเงินรางวัลตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานสลากฯ พ.ศ. 2517 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น จึงต้องรอร่างกฎกระทรวงการสมทบเงินรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก พ.ศ. เพื่อประกาศใช้บังคับควบคู่กัน ทั้งนี้ เพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อรูปแบบของสลากฯ ได้หลากหลายมากขึ้นตามราคาที่ถูกกฎหมายกำหนด รวมทั้งเป็นการช่วยให้การเสี่ยงโชคออกระบบและผิดกฎหมาย (หวยใต้ดิน) ให้น้อยลงได้ รวมทั้งยังสามารถลดต้นทุนในการผลิตเนื่องจากมีวิธีการจำหน่ายเป็นแบบดิจิทัล ทำให้มีเงินนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินเพิ่มขึ้น

ข้อเท็จจริงและสาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

1. กค. พิจารณาแล้วยืนยันให้ดำเนินการร่างกฎกระทรวงการสมทบเงินรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก พ.ศ. ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้วต่อไป โดยมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินจากการจำหน่ายสลากฯ ตัวเลขสามหลัก ดังนี้

ประเด็น	รายละเอียด
1. รูปแบบของสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก	· เป็นสลากประเภทสมทบเงินรางวัล ซึ่งประกอบด้วยหมายเลขให้เลือก 3 หลัก แต่ละหลักมี 10 หมายเลข ตั้งแต่ 0 ถึง 9 (000 - 999 และ ไม่กำหนดหมายเลขไว้ในระบบล่วงหน้า) โดยผู้ซื้อสามารถเลือกหมายเลขแต่ละหลักให้ครบ 3 หลัก และสามารถเลือกหมายเลขแต่ละหลักซ้ำกันได้ (เป็นรูปแบบใหม่ที่สำนักงานสลากฯ ยังไม่เคยดำเนินการมาก่อน)
2. การจัดสรรเงินรางวัล ²	· สำนักงานสลากฯ จัดสรรให้ร้อยละ 60 จากการจำหน่ายสลากฯ ตัวเลขสามหลักในแต่ละงวด (ไม่สามารถระบุเงินรางวัลได้ชัดเจนเนื่องจากเงินรางวัลจะแปรผันตามจำนวนผู้ที่ซื้อสลากฯ)
3. การสมทบรางวัล	· ในการออกรางวัลประเภทใดไม่มีผู้ถูกรางวัลในงวดนั้น ให้นำเงินที่จัดสรรไว้สำหรับรางวัลประเภทนั้นสมทบไปเพื่อจ่ายเป็นเงินรางวัลสำหรับรางวัลประเภทเดียวกันในงวดถัดไป แต่ไม่เกินหนึ่งงวด · หากการออกรางวัลงวดถัดไปไม่มีผู้ถูกรางวัลในรางวัลประเภทนั้นอีก ให้นำเงินรางวัลสมทบในประเภทนั้นนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

ทั้งนี้ สลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลักมีประเภทรางวัลตามที่กำหนดไว้ในร่างประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เรื่อง กำหนดประเภทและรูปแบบสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก ดังนี้

ประเภทรางวัลของสลากฯ ตัวเลขสามหลักตามร่างประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เรื่อง กำหนดประเภทและรูปแบบสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก	คำอธิบาย
1. รางวัลสามตรง	· ผู้ซื้อจะต้องถูกทุกหมายเลขและตรงทุกตำแหน่ง
2. รางวัลสามหลักหลัก	· ผู้ซื้อจะต้องถูกทุกหมายเลขแต่สลับตำแหน่ง
3. รางวัลสองตรง	· ผู้ซื้อจะต้องถูกทุกหมายเลขและตรงทุกตำแหน่ง
4. รางวัลพิเศษ	· จะเป็นการสุ่มหมายเลขรางวัลพิเศษจากสลากฯ ที่ถูกรางวัลสามตรงจำนวน 1 รางวัล

2. คณะกรรมการสลากฯ ในคราวประชุมครั้งที่ 14/2566 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2566 ได้เห็นชอบร่างกฎกระทรวงดังกล่าวตามที่ สคก. ได้ตรวจสอบพิจารณาและมีการแก้ไขชื่อร่างกฎกระทรวงดังกล่าว สำนักงานสลากฯ จึงได้แก้ไขชื่อร่างประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เรื่อง กำหนดประเภทและรูปแบบสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก (Numbers 3 : N3) เป็น ร่างประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เรื่อง กำหนดประเภทและรูปแบบสลากกินแบ่งรัฐบาล

ตัวเลขสามหลัก เพื่อให้สอดคล้องกับร่างกฎกระทรวงการสมทบเงินรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาล ตัวเลขสามหลัก พ.ศ. ตามที่ สศก. ตรวจสอบ และเพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนเกิดความสับสน

3. โดยที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2567 กค. จึงได้ยืนยันเรื่องดังกล่าวมาเพื่อพิจารณาดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง

1 สำนักงานสลากฯ คาดว่าจะสามารถจำหน่ายสลากฯ ตัวเลขสามหลักได้อย่างต่ำ 40 ล้านฉบับต่องวด โดยจำหน่ายราคา ฉบับละ 20 บาท ทั้งนี้ สลากฯ ตัวเลขสามหลัก จำหน่ายในรูปแบบดิจิทัล (ใช้ข้อมูลในระบบ) ผ่านแอปพลิเคชันเป่าตัง ซึ่งจะมีการออกรางวัล เดือนละ 2 ครั้ง ในวันที่ 1 และวันที่ 16 ของเดือน (1 ปี จะมีการออกรางวัล 24 งวด)

2 การจัดสรรเงินรางวัลตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติสำนักงานสลากฯ พ.ศ. 2517 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะถูกแบ่ง เป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ร้อยละ 60 เป็นเงินรางวัล 2) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 23 เป็นรายได้แผ่นดิน 3) ไม่เกินกว่าร้อยละ 17 เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน ซึ่งรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายสลากฯ ตัวเลขสามหลักด้วย

3 รวมประเภทของรางวัลทั้งหมด 4 ประเภท ซึ่งไม่สามารถระบุจำนวนรางวัลได้ เนื่องจากจำนวนรางวัลจะแปรผันตามจำนวน ผู้ที่ซื้อสลากฯ โดยในแต่ละงวดสำนักงานฯ จะประกาศสัดส่วนการจ่ายเงินรางวัลในแต่ละประเภทรางวัลล่วงหน้าก่อน การออกรางวัล

4 เห็นชอบร่างประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เรื่อง กำหนดประเภทและรูปแบบสลากกินแบ่งรัฐบาลหลัก (Lottery 6 : L6) (ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2566) และร่างประกาศสำนักงานสลากกินแบ่ง รัฐบาล เรื่อง กำหนดประเภทและรูปแบบสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก (Numbers 3 : N3) รวม 2 ฉบับ ตามที่ กระทรวงการคลังเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้ และสำนักงานสลากฯ ได้แก้ไขชื่อร่างประกาศสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เรื่อง กำหนดประเภทและรูปแบบสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก (Numbers 3 : N3) เป็น ร่างประกาศสำนักงาน สลากกินแบ่งรัฐบาล เรื่อง กำหนดประเภทและรูปแบบสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก) เพื่อให้สอดคล้องกับ ร่างกฎกระทรวงการสมทบเงินรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลตัวเลขสามหลัก พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจสอบ และเพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนเกิดความสับสน

เรื่อง โครงการสินเชื่อ IGNITE THAILAND

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบโครงการสินเชื่อ IGNITE THAILAND และอนุมัติงบประมาณวงเงินรวม 1,150 ล้านบาท จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อดำเนินโครงการสินเชื่อ IGNITE THAILAND พร้อมทั้งมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป เพื่อเป็นการสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินได้อย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ เป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและยกระดับประเทศไทยสู่ศูนย์กลางเมืองแห่งอุตสาหกรรมระดับโลกในกลุ่มอุตสาหกรรมตามที่รัฐบาลประกาศวิสัยทัศน์ IGNITE THAILAND ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีเห็นควรให้ขยายกลุ่มเป้าหมายผู้ประกอบการ SMEs ที่จะมีสิทธิเข้าร่วมโครงการสินเชื่อ IGNITE THAILAND โดยให้รวมถึงวิสาหกิจชุมชน และ Micro SMEs ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้ว ซึ่งวิสาหกิจชุมชน และ Micro SMEs นั้น จะต้องเกี่ยวข้องอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม 3 ประเภท คือ ด้านการท่องเที่ยว ด้านการแพทย์และสุขภาพ และด้านอาหาร

สาระสำคัญของเรื่อง

กค. รายงานว่า

1. “IGNITE THAILAND จุดพลักรวมใจ ไทยต้องเป็นหนึ่ง” (IGNITE THAILAND) คือนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ภายใต้วิสัยทัศน์ของนายกรัฐมนตรี โดยมีเป้าหมายเพื่อผลักดัน 8 กลุ่มอุตสาหกรรมของไทยสู่เป้าหมายการเป็น 1 ในภูมิภาค ซึ่งจะให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้ง 8 กลุ่ม ได้แก่ (1) ศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยว (Tourism Hub) (2) ศูนย์กลางด้านการแพทย์และสุขภาพ (Wellness & Medical Hub) (3) ศูนย์กลางอาหาร (Agriculture & Food Hub) (4) ศูนย์กลางการบิน (Aviation Hub) (5) ศูนย์กลางขนส่งของภูมิภาค (Logistic Hub) (6) ศูนย์กลางผลิตยานยนต์แห่งอนาคต (Future Mobility Hub) (7) ศูนย์กลางเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy Hub) และ (8) ศูนย์กลางทางการเงิน (Financial Hub) เพื่อยกระดับประเทศไทยสู่ศูนย์กลางเมืองแห่งอุตสาหกรรมระดับโลกด้วยจุดแข็งของประเทศไทยในด้านต่าง ๆ

2. เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมตามวิสัยทัศน์ IGNITE THAILAND สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินได้อย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ กค. จึงขอเสนอโครงการสินเชื่อ IGNITE THAILAND โดยมีสาระสำคัญของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขโครงการสรุปได้ ดังนี้

หลักเกณฑ์และเงื่อนไข	รายละเอียด
วัตถุประสงค์	เพื่อสนับสนุนเงินทุนสำหรับเสริมสภาพคล่องหรือลงทุนปรับปรุง/ขยายกิจการให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมตามนโยบาย IGNITE THAILAND 3 กลุ่ม ได้แก่ ศูนย์กลางการท่องเที่ยว (Tourism Hub) ศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพ (Wellness & Medical Hub) และศูนย์กลางอาหาร (Agriculture & Food Hub)
กลุ่มเป้าหมาย	(1) ผู้ประกอบการ SMEs ที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศซึ่งมีบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียน (2) เป็นผู้ประกอบธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ (2.1) ศูนย์กลางการท่องเที่ยว (Tourism Hub) เช่น ผู้ประกอบการที่มีส่วนกระตุ้น Soft Power ด้านธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เช่น เทศกาล คอนเสิร์ต ภาพยนตร์ ศิลปะ กีฬา เป็นต้น ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว เช่น บริษัททัวร์ รถรับจ้างนำเที่ยว รถเช่า ผู้ผลิตหรือขายของที่ระลึก โรงแรม โฮสเทล เกสต์เฮาส์

	ปี ชุมชนหมู่บ้าน OTOP Home Stay เป็นต้น (2.2) ศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพ (Wellness & Medical Hub) เช่น สป่า นวดแผนไทย แพทย์แผนไทย ผู้ประกอบการแปรรูปสมุนไพรเพื่อการแพทย์ และผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ โรงพยาบาลขนาดเล็ก ศูนย์ดูแลผู้สูงอายุหรือผู้มีภาวะพึ่งพิง ศูนย์ Wellness Center เป็นต้น (2.3) ศูนย์กลางอาหาร (Agriculture & Food Hub) เช่น ผู้ประกอบการอาหารไทย ผู้ผลิตหรือแปรรูปอาหาร ผู้ประกอบการอาหารฮาลาล ผู้ประกอบการอาหารแห่งอนาคต เป็นต้น (2.4) เป็น Supply Chain ของธุรกิจ ตามข้อ (2.1) - (2.3) (3) ประกอบกิจการมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี และปัจจุบันยังประกอบกิจการ (4) มีความสามารถในการชำระหนี้ตามที่ธนาคารออมสินกำหนดทั้งนี้ เป็นการให้สินเชื่อใหม่แก่ลูกค้าเดิมหรือลูกค้าใหม่ และไม่ใช้ลูกหนี้ที่โอนหนี้ (Refinance)
ประเภทสินเชื่อ	เงินกู้ระยะยาว
วงเงินสินเชื่อโครงการ	5,000 ล้านบาท สำหรับลูกค้าแต่ละกลุ่ม ดังนี้ (1) กลุ่มศูนย์กลางการท่องเที่ยว (Tourism Hub) วงเงิน 1,500 ล้านบาท (2) กลุ่มศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพ (Wellness & Medical Hub) วงเงิน 1,500 ล้านบาท (3) กลุ่มศูนย์กลางอาหาร (Agriculture & Food Hub) วงเงิน 2,000 ล้านบาท ทั้งนี้ ธนาคารออมสินสามารถจัดสรรวงเงินในแต่ละกลุ่มได้ตามความเหมาะสม
วงเงินสินเชื่อต่อราย	ไม่เกินรายละ 10 ล้านบาท
ระยะเวลากู้ยืม	ระยะเวลากู้สูงสุดไม่เกิน 10 ปี ปลอดชำระเงินต้น (Grace Period) สูงสุดไม่เกิน 6 เดือน
อัตราดอกเบี้ยสำหรับสินเชื่อโครงการ	ปีที่ 1 – 2 ร้อยละ 2.5 ต่อปี ปีที่ 3 – 4 ร้อยละ MLR¹ – 1 ต่อปี ปีที่ 5 – 10 ร้อยละ MLR ต่อปี กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันร่วมกับบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) อัตราดอกเบี้ยตั้งแต่ปีที่ 3 เป็นไปตามที่ธนาคารออมสินกำหนด
หลักประกัน	(1) หลักทรัพย์ค้ำประกัน หรือ (2) บสย. ค้ำประกัน ภายใต้โครงการค้ำประกันสินเชื่อ IGNITE THAILAND
การค้ำประกันสินเชื่อของ บสย.	(1) วงเงินค้ำประกันรวม 5,000 ล้านบาท (2) วงเงินค้ำประกันต่อรายไม่เกิน 10 ล้านบาท ทั้งนี้ อยู่ภายใต้ข้อกำหนดหลักเกณฑ์การค้ำประกันสินเชื่อต่อรายและต่อกลุ่มลูกค้า (Single Guarantee Limit : SGL) ของ บสย. และการยื่นขอให้ค้ำประกันขั้นต่ำครั้งละไม่น้อยกว่า 200,000 บาท (3) อายุการค้ำประกันไม่เกิน 10 ปี (4) ระยะเวลารับค่าขอค้ำประกันนับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2568 (5) ค่าธรรมเนียมการค้ำประกันในอัตราร้อยละ 1.75 ต่อปี ของวงเงินค้ำประกันสินเชื่อตลอดอายุการค้ำประกัน โดยรัฐบาลจ่ายค่าธรรมเนียมค้ำประกันสินเชื่อแทนผู้ประกอบการ SMEs ในปีที่ 1 - 2 อัตราร้อยละ 1.75 ต่อปี และปีที่ 3 - 4 อัตราร้อยละ 1 ต่อปี (6) บสย. จะจ่ายค่าประกันชดเชยตลอดการค้ำประกันสินเชื่อไม่เกินค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อที่ได้รับจากผู้ประกอบการ SMEs รวมกับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล รวมทั้งโครงการไม่เกินร้อยละ 30
ระยะเวลาการดำเนินงาน	ตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบจนถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2568 หรือจนกว่าวงเงินสินเชื่อรวมในโครงการจะหมด แล้วแต่ระยะเวลาใดจะถึงก่อน โดยให้ธนาคารออมสินเบิกจ่ายสินเชื่อให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 30 ธันวาคม 2569

กรอบวงเงินงบประมาณ	รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 1,150 ล้านบาท ประกอบด้วย (1) ธนาคารออมสินขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล เพื่อชดเชยต้นทุนเงินในอัตราร้อยละ 2.5 ต่อปี เป็นระยะเวลา 2 ปี รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 250 ล้านบาท (วงเงิน 5,000 ล้านบาท * ร้อยละ 2.5 ต่อปี * 2 ปี) โดยธนาคารออมสินจะทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณ เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณเป็นรายปีตามความเหมาะสมและความจำเป็นต่อไป (2) บสย. ขอรับงบประมาณชดเชยจากรัฐบาล รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 900 ล้านบาท ประกอบด้วย 1) ชดเชยการจ่ายค่าประกันชดเชยเป็นเงินไม่เกิน 625 ล้านบาท (5,000 ล้านบาท * ร้อยละ 12.5) และ 2) ชดเชยค่าธรรมเนียมการค้าประกันสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs เป็นเงินไม่เกิน 275 ล้านบาท (5,000 ล้านบาท * ร้อยละ 1 * 2 ปี + 5,000 ล้านบาท * ร้อยละ 1.75 * 2 ปี)
เงื่อนไขอื่น ๆ	(1) ธนาคารออมสินสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีปฏิบัติ ค่าธรรมเนียมและอัตราดอกเบี้ยในกรณีที่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามระเบียบคำสั่งของธนาคารได้ (2) ธนาคารออมสินแยกบัญชีโครงการเป็นบัญชีธุรกรรมนโยบายรัฐ (Public Service Account : PSA) (3) ธนาคารออมสินสามารถนำส่วนต่างระหว่างค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงและค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่ได้รับชดเชย เพื่อบวกกลับในการคำนวณโบนัสประจำปีของพนักงานได้ และเป็นส่วนหนึ่งในการปรับตัวชี้วัดทางการเงินที่เกี่ยวข้องตามบันทึกข้อตกลงประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจได้ (4) บสย. สามารถกำหนดรายละเอียดเงื่อนไขอื่น ๆ ของโครงการค้าประกันสินเชื่อ IGNITE THAILAND ได้ตามความเหมาะสม โดยอยู่ภายใต้กรอบที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ
ประโยชน์	(1) สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมตามวิสัยทัศน์ IGNT E THAILAND ได้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินได้อย่างเพียงพอ สำหรับการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจตามวิสัยทัศน์ของรัฐบาล ซึ่งจะ เป็นเป็นกลไกในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ IGNITE THAILAND ของรัฐบาลอย่างเป็นรูปธรรม (2) มีผู้ประกอบการ SMEs ได้รับสินเชื่อเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 1,660 ราย (วงเงินสินเชื่อเฉลี่ย 3 ล้านบาทต่อราย) (3) ก่อให้เกิดสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านบาท (1 เท่า)

3. กค. โดยธนาคารออมสินและ บสย. ได้จัดทำรายละเอียดการดำเนินการตามมาตรา 27 และมาตรา 28 ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 เพื่อประกอบการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว โดยในส่วนของการดำเนินการตามมาตรา 28 ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 กค. แจ้งว่า ณ สิ้นวันที่ 25 มีนาคม 2567 ภาระที่รัฐต้องรับชดเชยตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมียอดคงค้างจำนวน 999,500.55 ล้านบาท ดังนั้น หากมีการอนุมัติการดำเนินโครงการสินเชื่อ IGNITE THAILAND รวมจำนวน 1,150 ล้านบาท ซึ่งเมื่อรวมที่อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว จะส่งผลให้ยอดคงค้างเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,014,446.55 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 31.85 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ไปพลางก่อน ซึ่งยังคงไม่เกินอัตราร้อยละ 32 ที่คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐกำหนดไว้และเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 29 ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติการดำเนินโครงการดังกล่าว ธนาคารออมสินและ บสย. จะจัดทำบัญชีสำหรับการดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการที่ได้รับมอบหมายแยกต่างหากจากบัญชีการดำเนินงานทั่วไป พร้อมทั้งเสนอรายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายและผลสัมฤทธิ์ต่อรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อไป

1 MLR (Minimum Loan Rate) หมายถึง อัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารเรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี เช่น มีประวัติการเงินที่ดี มีหลักทรัพย์ค้ำประกันอย่างเพียงพอ โดยส่วนใหญ่ใช้กับเงินกู้ระยะยาวที่มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน เช่น สินเชื่อเพื่อการประกอบธุรกิจ เป็นต้น

เรื่อง มาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ผ่านโครงการค้ำประกันสินเชื่อ Portfolio Guarantee Scheme ระยะที่ 11

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) ผ่านโครงการค้ำประกันสินเชื่อ Portfolio Guarantee Scheme (โครงการ PGS) ระยะที่ 11 ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ และอนุมัติงบประมาณวงเงินรวม 7,125 ล้านบาท จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อดำเนินโครงการ PGS ระยะที่ 11 โดยให้บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) กำหนดโครงการย่อยภายใต้โครงการ PGS ระยะที่ 11 ที่เน้นให้ความสำคัญและความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ SMEs ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่รัฐบาลสนับสนุน และผู้ประกอบการ SMEs รายใหม่ที่ยังไม่เคยได้รับสินเชื่อในระบบสถาบันการเงิน เป็นลำดับแรก พร้อมทั้งมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ทั้งนี้ เห็นควรให้ บสย. ร่วมกับสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลผู้ประกอบการ SMEs ในมิติต่าง ๆ จากโครงการ PGS ที่ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องในระยะเวลาที่ผ่านมา โดยนำมาปรับปรุงและเร่งพัฒนา Credit Scoring Model และ Risk-based Pricing Model อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์การค้ำประกันสินเชื่อของ บสย. ให้มีการประเมินความเสี่ยงของลูกค้าอย่างแม่นยำถูกต้อง ช่วยให้การกำหนดค่าธรรมเนียมและเงื่อนไขการค้ำประกัน มีความสอดคล้องกับความเสี่ยงของลูกค้าแต่ละราย และพัฒนาไปสู่การพิจารณาอนุมัติค้ำประกันสินเชื่อเป็นรายลูกค้า (Individual Guarantee) ต่อไป นอกจากนี้เนื่องจากโครงการ PGS ระยะที่ 11 เป็นการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล ที่ต้องการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ดังนั้น เห็นควรให้ บสย. พิจารณางดเก็บหรือเก็บค่าธรรมเนียมอื่น ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมการจ่ายค้ำประกันชดเชย ค่าจัดการค้ำประกัน ค่าดำเนินการค้ำประกันสินเชื่อ เป็นต้น ด้วยความเหมาะสม และเป็นธรรม เพื่อไม่ให้เป็นภาระทั้งทางตรงและทางอ้อมกับผู้ประกอบการ SMEs และสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ

สาระสำคัญ

เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินธุรกิจตามวิสัยทัศน์ของรัฐบาล IGNITE THAILAND1 ตลอดจนการปรับตัวเพื่อรับมือให้ทันกับสถานการณ์หรือวิกฤตที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการดำเนินธุรกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว กค. จึงขอเสนอมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ผ่านโครงการ PGS ระยะที่ 11 โดยมีสาระสำคัญของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขโครงการสรุปได้ดังนี้

หลักเกณฑ์และเงื่อนไข	รายละเอียด
วัตถุประสงค์	(1) เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบสถาบันการเงินได้อย่างเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจและช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่สถาบันการเงินในการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการ SMEs โดยให้ความช่วยเหลือครอบคลุม ทั้งผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการรายย่อย (2) เป็นกลไกในการสนับสนุนศักยภาพด้านเงินทุนให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อยกระดับประเทศไทยสู่ศูนย์กลางเมืองแห่งอุตสาหกรรมระดับโลกตามที่รัฐบาลประกาศวิสัยทัศน์ IGNITE

	THAILAND 8 ด้าน ได้แก่ การท่องเที่ยว การแพทย์และสุขภาพ อาหาร การบิน การขนส่งของภูมิภาค การผลิต ยานยนต์ การเกษตร การค้า การเงิน (3) เป็นกลไกในการช่วยเหลือสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs กลุ่มเปราะบาง และผู้ประกอบการ SMEs ที่ประกอบธุรกิจทางด้านสนับสนุนสังคมและสิ่งแวดล้อม
วงเงินค้ำประกันโครงการ	50,000 ล้านบาท โดย บสย. สามารถกำหนดเงื่อนไขและวงเงินค้ำประกันสินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ SMEs แต่ละกลุ่ม หรือแต่ละสถาบันการเงิน หรือโครงการย่อยแต่ละโครงการได้ตามความเหมาะสม
รูปแบบการค้ำประกัน	Portfolio Guarantee Scheme / Package Guarantee Scheme ²
ระยะเวลารับค้ำขอค้ำประกันสินเชื่อ	นับตั้งแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ ถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2568
อายุการค้ำประกันสินเชื่อ	ไม่เกิน 10 ปี
วงเงินค้ำประกันต่อราย	ไม่เกิน 40 ล้านบาทต่อรายรวมทุกสถาบันการเงิน ทั้งนี้ อยู่ภายใต้ข้อกำหนดหลักเกณฑ์การค้ำประกันสินเชื่อต่อรายและต่อกลุ่มลูกค้า (Single Guarantee Limit : SGL) ของ บสย. และการยื่นขอให้ค้ำประกันขั้นต้นแต่ละครั้งจะไม่ต่ำกว่า 10,000 บาท
ค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อ	รวมทั้งโครงการเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 1.75 ต่อปี และสามารถจัดสรรอัตราค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อที่รัฐบาลจ่ายแทนผู้ประกอบการ SMEs ในแต่ละโครงการย่อยได้ตามความเหมาะสม
ความรับผิดชอบในการจ่ายค่าประกันชดเชยของ บสย.	(1) บสย. จ่ายค่าประกันชดเชยตลอดโครงการไม่เกินค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อที่ได้รับจากผู้ประกอบการ SMEs รวมกับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล เฉลี่ยทั้งโครงการไม่เกินร้อยละ 3 (2) บสย. สามารถจัดสรรเงินสำหรับการจ่ายค่าประกันชดเชยให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs ในแต่ละกลุ่มได้ตามความเหมาะสม (3) บสย. สามารถกำหนดเงื่อนไขในการแบ่งจ่ายค่าประกันชดเชยในแต่ละปีให้แก่สถาบันการเงินและกลไกการจัดสรรวงเงินค้ำประกันให้กับสถาบันการเงินได้ตามความเหมาะสม (4) บสย. จะเริ่มจ่ายค่าประกันชดเชยครั้งแรกในปีที่ 2 ของการค้ำประกันและในปีถัดไปจนสิ้นสุดการค้ำประกัน
กรอบวงเงินค้ำประกันชดเชยตลอดโครงการ	รวมทั้งสิ้นไม่เกิน 15,000 ล้านบาท ประกอบด้วย (1) บสย. ขอรับเงินงบประมาณชดเชยจากรัฐบาลสำหรับการชดเชยค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs และการชดเชยการจ่ายค่าประกันชดเชยจากรัฐบาลเป็นเงินรวมทั้งสิ้นไม่เกิน 7,125 ล้านบาท (ร้อยละ 14.25 x 50,000 ล้านบาท) (2) รายได้จากค่าธรรมเนียมการค้ำประกันสินเชื่อในโครงการที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบการ SMEs เฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 1.75 ต่อปีของวงเงินค้ำประกันสินเชื่อในแต่ละปีตามรายรับที่เกิดขึ้นจริง เป็นจำนวนเงินไม่เกิน 7,875 ล้านบาท (ร้อยละ 15.75 x 50,000 ล้านบาท)
ผลเชิงเศรษฐกิจที่คาดว่าจะได้รับ	(1) มีผู้ประกอบการ SMEs ได้รับสินเชื่อเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 76,900 ราย (เฉลี่ย 0.65 ล้านบาทต่อราย) (2) ก่อให้เกิดสินเชื่อในระบบสถาบันการเงินไม่ต่ำกว่า 60,000 ล้านบาท (1.2 เท่า)
รายละเอียดเงื่อนไขอื่น ๆ	ให้ บสย. สามารถกำหนดรายละเอียดเงื่อนไขอื่น ๆ ของโครงการได้ตามความเหมาะสม โดยอยู่ภายใต้กรอบที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ

กค. โดย บสย. ได้จัดทำรายละเอียดการดำเนินการตามมาตรา 27 และมาตรา 28 ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 เพื่อประกอบการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว โดยในส่วนของการดำเนินการตามมาตรา 28 ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 กค. แจ้งว่า ณ สิ้นวันที่ 24 พฤษภาคม 2567 ภาระที่รัฐต้องรับชดเชยตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวมียอดคงค้างจำนวน 968,322.404 ล้านบาท ดังนั้น หากมีการอนุมัติโครงการ PGS ระยะที่ 11 จำนวน 7,125 ล้านบาท ซึ่งเมื่อรวมโครงการที่อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี

ด้วยแล้ว จะส่งผลให้ยอดคงค้างเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 980,597.404 ล้านบาท หรือคิดเป็นอัตราร้อยละ 28.177 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ซึ่งยังคงไม่เกินอัตราร้อยละ 32 ที่คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐกำหนดไว้ และเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 29 ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติการดำเนินโครงการดังกล่าว บสย. จะจัดทำบัญชีสำหรับการดำเนินกิจกรรมมาตรการ หรือโครงการที่ได้รับมอบหมายแยกต่างหากจากบัญชีการดำเนินงานทั่วไป พร้อมทั้งเสนอรายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายและผลสัมฤทธิ์ต่อรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่อไป

1 IGTE THAILAND จุดพลักรวมใจ ไทยต้องเป็นหนึ่ง คือนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจภายใต้วิสัยทัศน์ของนายกรัฐมนตรี โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับประเทศไทยสู่ศูนย์กลางเมืองแห่งอุตสาหกรรมระดับโลก 8 ด้าน ได้แก่ ศูนย์กลางเมืองท่องเที่ยว ศูนย์กลางด้านการแพทย์และสุขภาพ ศูนย์กลางอาหาร ศูนย์กลางการบิน ศูนย์กลางขนส่งของภูมิภาค ศูนย์กลางผลิตยานยนต์แห่งอนาคต ศูนย์กลางเศรษฐกิจดิจิทัล และศูนย์กลางทางการเงิน

2 Portfolio Guarantee Scheme / Package Guarantee Scheme หมายถึง โครงการที่ให้การค้ำประกันหรือการรับประกันการกู้ยืมเงินให้กับลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูงในการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ซึ่งสถาบันการเงินจะเป็นผู้คัดกรองและส่งลูกค้ามายังองค์กรค้ำประกัน ระบบนี้จะให้สิทธิและความมั่นใจแก่สถาบันการเงินในการให้สินเชื่อโดยการรับประกันว่าหากผู้กู้ไม่สามารถชำระเงินกู้ได้ สถาบันการเงินจะได้รับการชดเชยบางส่วนหรือทั้งหมดของจำนวนเงินที่สูญเสีย

เรื่อง การตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้กำหนดจำนวนคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 72 ท่าน (เท่ากับจำนวนที่มติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบใน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2567) ตามที่สำนักงานงบประมาณ (สพ.) เสนอ

ข้อเท็จจริง

สพ. เสนอว่า

1. การตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 มิได้กำหนดจำนวนไว้ แนวปฏิบัติที่ผ่านมาการกำหนดจำนวนคณะกรรมการฯ จึงเป็นไปตามมติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในการประชุม วาระที่ 1 โดยในปีงบประมาณที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นคณะกรรมการฯ (ปี 2545 - 2549, ปี 2552 - 2557 และปี 2563) จำนวนกรรมการฯ อยู่ระหว่าง 63 - 64 ท่าน และปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 - 2567 จำนวนกรรมการฯ 72 ท่าน

2. การตั้งคณะกรรมการฯ ในสัดส่วนคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 91 วรรคสอง กำหนดไว้ว่า “การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดจำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอ โดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภา”

3. สพ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่ผ่านมาเกี่ยวกับการตั้งคณะกรรมการฯ และเป็นไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 91 วรรคสอง จึงขอเสนอแนวทางเกี่ยวกับการตั้งคณะกรรมการวิสามัญฯ จำนวน 72 ท่าน เท่ากับจำนวนที่มติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2567 โดยกำหนดสัดส่วนของคณะกรรมการฯ ดังนี้

3.1 กรรมการฯ ที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อ จำนวน 18 ท่าน ซึ่งเป็นจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการวิสามัญฯ หรือจำนวนไม่เกิน 18 ท่าน

3.2 กรรมการฯ ในสัดส่วนพรรคการเมือง จำนวน 54 ท่าน สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (สำนักการประชุม) ได้ประสานและแจ้งแนวทางการกำหนดสัดส่วนกรรมการฯ แบ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล จำนวน 34 ท่าน และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้าน จำนวน 20 ท่าน ซึ่งจะมีการคัดเลือกตามกระบวนการของฝ่ายนิติบัญญัติต่อไป

3.3 กรรมการฯ ในสัดส่วนที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อจำนวนไม่เกิน 18 ท่าน เห็นสมควรให้คณะรัฐมนตรีพิจารณากำหนดตามความเหมาะสมต่อไป

เรื่อง ภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี 2566

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี 2566 ตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ

สาระสำคัญ

สศช. ได้เสนอรายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี 2566 โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1.ความเคลื่อนไหวทางสังคมไตรมาสสี่ และภาพรวม ปี 2566

1.1 ด้านแรงงาน

สถานการณ์แรงงานขยายตัวจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ชั่วโมงการทำงานปรับตัวดีขึ้น และการว่างงานลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

ประเด็น	สรุปสถานการณ์
การจ้างงาน	ภาพรวมการจ้างงานปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีจำนวนผู้ปฏิบัติงานทำทั้งสิ้น 40.3 ล้านคน ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.7 ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของการจ้างงานทั้งในภาคเกษตรกรรม (ร้อยละ 1.0) และนอกภาคเกษตรกรรม (ร้อยละ 2.0) โดยเฉพาะสาขาโรงแรม/ภัตตาคารที่ขยายตัวสูงถึงร้อยละ 8.0 จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น
ชั่วโมงการทำงาน	ปรับตัวดีขึ้น สอดคล้องกับจำนวนผู้ทำงานต่ำระดับ ¹ และผู้เสมือนว่างงาน ² ที่ลดลงร้อยละ 23.6 และ 6.8 ตามลำดับ โดยชั่วโมงการทำงานเฉลี่ยในภาพรวมและภาคเอกชนอยู่ที่ 42.6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1) และ 46.9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2) ตามลำดับ ในขณะที่จำนวนผู้ทำงานล่วงเวลา ³ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน
ค่าจ้างแรงงาน	ค่าจ้างแรงงานภาคเอกชนปรับตัวขึ้นเล็กน้อย อยู่ที่ 14,095 บาท/คน/เดือน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9) ขณะที่ค่าจ้างเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ที่ 15,382 บาท/คน/เดือน (ลดลงร้อยละ 0.2)
อัตราการว่างงาน	มีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีผู้ว่างงานจำนวน 330,000 คน คิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.81 โดยผู้ว่างงานลดลงทั้งผู้ที่เคยทำงานและไม่เคยทำงานมาก่อนที่ร้อยละ 31.1 และ 26.5 ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้ว่างงานระยะยาวยังลดลงต่อเนื่องที่ร้อยละ 46.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน
ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญและต้องติดตาม	เช่น ความคืบหน้าในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมการผลิตให้เป็นอุตสาหกรรมเพื่ออนาคต การขาดแคลนแรงงานโดยเฉพาะในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และการพัฒนาทักษะแรงงานเพื่อรองรับการใช้ AI เป็นต้น

1.2 ด้านหนี้สินครัวเรือน

ไตรมาสสามของปี 2566 หนี้สินครัวเรือนมีมูลค่า 16.2 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.3 ซึ่งชะลอลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนโดยมีสัดส่วนหนี้สินครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) อยู่ที่ร้อยละ 90.9 ทรงตัวจากไตรมาสก่อน (ครัวเรือนชะลอการก่อหนี้ในเกือบทุกประเภทสินเชื่อ ยกเว้นสินเชื่อส่วนบุคคล) ด้านคุณภาพสินเชื่อด้อยลงทุกประเภทสินเชื่อโดยหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) มีมูลค่า 1.52 แสนล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.79 ต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.71 ในไตรมาส

ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญ เช่น การติดตามผลของการบังคับใช้หลักเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรมในการแก้ปัญหาหนี้สินครัวเรือน การเร่งตัวขึ้นอย่างต่อเนื่องของสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ⁴ และการติดตามการแก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ

1.3 ด้านสุขภาพและการเจ็บป่วย

ไตรมาสที่ ปี 2566 จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังโดยรวมเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนสูงถึงร้อยละ 170.0 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นจากจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่สูงที่สุด (เพิ่มขึ้น 6 เท่า เนื่องจากเป็นช่วงที่อากาศเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นการระบาดอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสสาม)

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ เช่น การเฝ้าระวังการใช้ความรุนแรงของผู้ป่วยจิตเวช และโรคมะเร็งเต้านมในผู้หญิงไทยที่ยังพบผู้ป่วยเพิ่มขึ้นรวมทั้งผลกระทบจากฝุ่น PM_{2.5} ต่อสุขภาพของประชาชน โดยในปี 2566 พบผู้ป่วย

1.4 ด้านการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ย

ไตรมาสที่ ปี 2566 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 แบ่งเป็นการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 ในขณะที่การบริโภคบุหรี่ยลดลงร้อยละ 0.7 สำหรับภาพรวมปี 2566 การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนตามการฟื้นตัวของ การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ เช่น การปรับปรุงโครงสร้างภาษีสรรพสามิตในกิจการบันเทิงหรือหย่อนใจที่อาจดึงดูดให้มีการเปิดสถานบันเทิงเพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้นักดื่มมีโอกาสเข้าถึงได้ง่ายขึ้น และการสูบบุหรี่ยที่อาจส่งผลต่อภูมิคุ้มกันโรคของผู้สูบบุหรี่ย ซึ่งเพิ่มโอกาสในการติดเชื้อต่าง ๆ ได้ง่าย

1.5 ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ไตรมาสที่ ปี 2566 มีการรับแจ้งคดีอาญารวมทั้งสิ้น 100,996 คดี ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 10.5 เนื่องจากการลดลงของคดียาเสพติด ร้อยละ 16.7 ขณะที่คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดีชีวิตร่างกาย และเพศ เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.9 และ 15.1 ตามลำดับ ด้านการรับแจ้งอุบัติเหตุทางถนนลดลงร้อยละ 11.4 โดยเป็นการลดลงของผู้เสียชีวิตร้อยละ 13.9 ผู้บาดเจ็บร้อยละ 11.4 และผู้ทุพพลภาพร้อยละ 23.8

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ เช่น การถูกกลั่นแกล้ง (Bully) ในสถานศึกษา และการใช้โปรแกรม AI สร้างเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น

ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

ไตรมาสที่ ปี 2566 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ได้รับเรื่องร้องเรียนลดลงร้อยละ 15.2 โดยเป็นการร้องเรียนด้านฉลากสินค้าสูงที่สุด ส่วนสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้รับเรื่องร้องเรียนลดลงร้อยละ 14.1 โดยส่วนใหญ่ยังคงมาจากบริการของกลุ่มโทรศัพท์เคลื่อนที่ สำหรับปี 2566 การร้องเรียนโดยรวมเพิ่มร้อยละ 42.6 ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก สคบ. โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าและบริการและผู้ประกอบการ

ประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ เช่น ผลกระทบของผู้บริโภคหลังการควบรวมกิจการโทรคมนาคม (เช่น ราคาค่าบริการรายเดือน ปัญหาคุณภาพสัญญาณ) และสินค้าปลอมและสินค้าไม่ได้มาตรฐานระบาดในท้องตลาด เป็นต้น

2. สถานการณ์ทางสังคมที่สำคัญ

สถานการณ์	รายละเอียด
Influencer : เมื่อทุกคนในสังคมล้วน เป็นสื่อ	ประเทศไทยมีจำนวน Influencer กว่า 2 ล้านคน เป็นอันดับสองในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนรองจากอินโดนีเซีย เนื่องจากสามารถสร้างรายได้ได้ค่อนข้างสูง เฉลี่ยตั้งแต่ 800 - 700,000 บาท ขึ้นไปต่อโพสต์ การแข่งขันผลิต Content และการให้ความสำคัญกับ Engagement ของ Influencer จะเน้นการสร้าง Content ให้เป็นกระแสโดยไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมก่อนเผยแพร่ ซึ่งอาจสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสังคมหลายประการ อาทิ การนำเสนอข้อมูลที่ไม่เป็นความจริง การละเมิดสิทธิและการสร้างค่านิยมที่ผิดต่อสังคม ซึ่งประเทศไทยยังไม่มีกฎระเบียบสำหรับกลุ่ม Influencer อย่างชัดเจน โดยแนวทางการกำกับดูแลส่วนใหญ่เน้นไปที่การตรวจสอบ เฝ้าระวังการนำเสนอ และการเตือน/แก้ไข ซึ่งอาจศึกษาจากกรณีตัวอย่างของกฎหมายและมาตรการของต่างประเทศเพื่อนำมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทสังคมต่อไป
การกระทำผิดของเด็ก (Juvenile Delinquency) : เจาะเหตุพฤติกรรมเพื่อ ป้องกันความรุนแรง	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เด็กและเยาวชนก่อคดีเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.2562 ถึงร้อยละ 58.7 ซึ่งผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยสาเหตุ/ปัจจัยที่เด็กและเยาวชนก่อความรุนแรง แบ่งออกได้เป็น 5 ปัจจัย คือ (1) ความเปราะบางของสถาบันครอบครัวจากการได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม (2) สังคมเพื่อนที่ไม่ดีและการถูกบูลลี่ (3) การอยู่อาศัยในแหล่งชุมชนที่มีปัญหา โดยเฉพาะแหล่งที่มีการซื้อขายยาเสพติด (4) การเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย อาทิ กลุ่มสังคมออนไลน์ที่ผิดกฎหมายหรือที่มีเนื้อหารุนแรง (5) อาการทางจิตเวชหรือการใช้ยาเสพติด ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม (ครอบครัว สถาบันการศึกษา และชุมชน) และการคัดกรองสุขภาพจิตในเด็กและเยาวชนอย่างครอบคลุมและต่อเนื่องเป็นต้น
เพิ่มประสิทธิภาพข้าวไทย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต เกษตรกร	ข้าวถือเป็นสินค้าเกษตรที่ไทยสามารถสร้างรายได้จากการส่งออกได้มากกว่าแสนล้านบาทต่อปี แต่ชาวนากลับเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนและมีปัญหาความยากจน รวมทั้งยังเป็นอาชีพที่รัฐอุดหนุน ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาในหลายด้าน ได้แก่ (1) ด้านราคา จากราคาข้าวที่มีความผันผวน ทำให้เกษตรกรไม่สามารถวางแผนการผลิตได้ รวมทั้งบางส่วนยังถูกกดราคาจากผู้รับซื้อ (2) ด้านต้นทุน จากข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรระหว่างปี 2563-2565 พบว่า ต้นทุนการผลิตข้าวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8.0 ต่อปี โดยเฉพาะปุ๋ยที่ราคาปรับตัวเพิ่มขึ้นมาก โดยปี 2565 ราคาปุ๋ยสูตรสำคัญเพิ่มขึ้นมากกว่า 1.4 เท่า ขณะที่การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ยังมีปัญหาเนื่องจากไม่สามารถควบคุมคุณค่าทางธาตุอาหาร รวมทั้ง ยังมีข้อจำกัดด้านกฎระเบียบ (3) ด้านผลผลิต โดยผลผลิตต่อไร่ของข้าวไทยอยู่ในระดับต่ำในปีเพาะปลูก 2564/2565 โดยผลผลิตต่อไร่ของข้าวไทยอยู่ที่ 311 กิโลกรัม ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโลกกว่า 1.5 เท่า และระหว่างปี 2556-2565 ผลผลิตต่อไร่ของชาวนาปีหัดตัวเฉลี่ยร้อยละ 1.5 ต่อปี โดยมีสาเหตุ เช่น การขาดเมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพ การได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาพันธุ์ชาวน้อย การเพาะปลูกข้าวอยู่ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น จึงควรคำนึงถึงการส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การส่งเสริมวิจัยพัฒนาพันธุ์ข้าวอย่างต่อเนื่อง ปรับเปลี่ยนการปลูกพืชมูลค่าสูงชนิดอื่นแทนการปลูกข้าว เป็นต้น

3. บทความ “พลิกมุม PISA ปัจจัยที่กระทบต่อคุณภาพการศึกษาและคุณภาพชีวิตของเด็กไทย”

การศึกษาของไทยเริ่มส่งสัญญาณเข้าขั้นวิกฤต สะท้อนจากตัวชี้วัดทางการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ โดยเฉพาะผลคะแนน PISA ที่ถือเป็นการประเมินสมรรถนะนักเรียนที่มีอายุ 15 ปีทั่วโลก ใน 3 ด้าน คือ การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของ OECD และเป็นคะแนนที่ต่ำที่สุด

นับตั้งแต่ที่มีการเข้าร่วมการประเมิน (ปี 2543) โดยพบว่า ไทยมีปัญหาเชิงโครงสร้างและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต และคุณภาพการศึกษาของเด็กไทย ได้แก่ (1) ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ (2) การกระจายทรัพยากรทางการศึกษามีความแตกต่างกันตามขนาดโรงเรียนและสังกัด (3) บทบาทของครอบครัวที่น้อยลง (4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กลดลง (5) ความรู้สึกไม่ปลอดภัยที่โรงเรียน และ (6) บรรยากาศในการเรียนที่ไม่เหมาะสมและไม่เอื้อต่อการเรียนรู้

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหามาตรฐานในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา รวมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาดังนี้ (1) สถานศึกษาต้องได้รับการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาที่เสมอภาคโดยควรพิจารณาเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณและบุคลากรครูตามความต้องการและบริบทของสถานศึกษา ร่วมกับ (2) ภาครัฐต้องส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับผู้เรียน และมีกลไกรองรับเมื่อเด็กหลุดออกนอกระบบ โดยควรสนับสนุนให้สถานศึกษามีการดำเนินการหลักสูตรฐานสมรรถนะได้อย่างเต็มศักยภาพและมีความยืดหยุ่นในการจัดทำหลักสูตรรวมถึงใช้กลไกการเพิ่มโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น (3) การปรับสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และเป็นพื้นที่ปลอดภัย โดยการมีพื้นที่การรับฟังความคิดเห็นส่งเสริมบทบาท การมีส่วนร่วม และสร้างบรรยากาศให้เด็กรู้สึกไว้วางใจและมีความคิดสร้างสรรค์และ (4) การสนับสนุนให้ครอบครัวมีบทบาทในการดูแลเด็กร่วมกับสถานศึกษา โดยมีพื้นที่การสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง เด็ก ครู ในการพูดคุยเรื่องเรียน ความต้องการ พฤติกรรม ศักยภาพและโรงเรียนควรมีข้อมูลของนักเรียนเพียงพอในการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายคนตามสภาพปัญหา อีกทั้งต้องสังเกตความผิดปกติและไม่ปล่อยให้เด็กเผชิญปัญหาเพียงลำพัง

-
1. ผู้ทำงานต่ำระดับ คือ ผู้ที่ทำงานต่ำกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และต้องการทำงานเพิ่ม (นับรวมผู้ที่ทำงาน 0 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)
 2. ผู้เสมือนว่างงาน คือ ผู้มีงานทำ 0-20 ชั่วโมง/สัปดาห์ (ภาคเกษตร) และ 0-24 ชั่วโมง/สัปดาห์ (นอกภาคเกษตร)
 3. ผู้ทำงานล่วงเวลา คือ ผู้มีงานทำที่ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
 4. สินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับ: เป็นสินเชื่อส่วนบุคคลที่ไม่มีหลักประกัน (Clean Loan) ที่ให้แก่บุคคลธรรมดา โดยไม่ได้ระบุวัตถุประสงค์ ซึ่งรวมถึงการให้สินเชื่อและการให้เช่าแบบลีสซิงในสินค้าที่ผู้ให้สินเชื่อไม่ได้จำหน่ายเอง เช่น ซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้าในห้างสรรพสินค้า โดยชำระค่าสินค้าด้วยเงินที่ได้จากการขอสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับของธนาคารแห่งหนึ่ง (ยกเว้นสินค้าประเภทรถยนต์และรถจักรยานยนต์)

เรื่อง ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี 2567 และแนวโน้มปี 2567

คณะรัฐมนตรีรับทราบภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี 2567 และแนวโน้มปี 2567 ตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ

สาระสำคัญ

สศช. ได้เสนอรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี 2567 และแนวโน้มปี 2567 โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

1. ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรกของปี 2567

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 1.5 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 1.7 ในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 และเมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้วเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่หนึ่งของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 1.1 จากไตรมาสที่สี่ของปี 2566 โดยแบ่งเป็น

1.1 ด้านการใช้จ่าย

การส่งออกบริการและการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูง การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์ดี ขณะที่การส่งออกสินค้า การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลและการลงทุนภาครัฐลดลง (รายละเอียดปรากฏตามตาราง)

%YoY1		
	ไตรมาสที่สี่ของปี 2566	ไตรมาสแรกของปี 2567
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน	7.4	6.9
การอุปโภคภาครัฐบาล	-3.0	-2.1
การลงทุนรวม	-0.4	-4.2
-ภาคเอกชน	5.0	4.6
-ภาครัฐ	-20.1	-27.7
ปริมาณส่งออก	4.9	2.5
-สินค้า	3.4	-2.0
-บริการ	14.9	24.8

1.2 ด้านการผลิต

สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า สาขาไฟฟ้า และก๊าซธรรมชาติ ขยายตัวเร่งขึ้น ส่วนสาขาการขนส่ง ขยายปลีก และการซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ขยายตัวต่อเนื่อง ขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาก่อสร้าง และสาขาเกษตรกรรมปรับตัวลดลง (รายละเอียดปรากฏตามตาราง)

สาขาการผลิต	%YoY	
	ไตรมาสที่สี่ของปี 2566	ไตรมาสแรกของปี 2567
สาขาการผลิตที่ขยายตัวเร่งขึ้น		
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซธรรมชาติ	6.3	10.9
สาขาการขนส่ง	7.0	9.4
สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	9.8	11.8
สาขาการผลิตที่ชะลอตัว		
สาขาการเงิน	4.7	2.9
สาขาขนส่ง ขยายปลีก และการซ่อมยานยนต์	5.1	4.3
สาขากิจกรรมวิชาชีพ	3.5	2.6
สาขาการผลิตที่ลดลง		
สาขาก่อสร้าง	-8.8	-17.3
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้	-0.6	-3.5
สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	-2.4	-3.0

2. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0-3.0 ซึ่งปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ จากการขยายตัวร้อยละ 1.9 ในปี 2566 ทั้งนี้ คาดว่าการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 4.5 และร้อยละ 3.2 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐขยายตัวร้อยละ 2.0 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.1-1.1 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.2 ของ GDP

สาขาการผลิต	%YoY	
	ไตรมาสที่สี่ของปี 2566	ไตรมาสแรกของปี 2567
สาขาการผลิตที่ขยายตัวเร่งขึ้น		
สาขาการไฟฟ้า ก๊าซธรรมชาติ	6.3	10.9

สาขาการขนส่ง	7.0	9.4
สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	9.8	11.8
สาขาการผลิตที่ชะลอตัว		
สาขาการเงิน	4.7	2.9
สาขาขายส่ง ขายปลีก และการซ่อมยานยนต์	5.1	4.3
สาขากิจการมวิชาชีพ	3.5	2.6
สาขาการผลิตที่ลดลง		
สาขาก่อสร้าง	-8.8	-17.3
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้	-0.6	-3.5
สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	-2.4	-3.0

ทั้งนี้ เศรษฐกิจไทยในปี 2567 มีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญในหลายปัจจัย อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวดังกล่าวยังมีความเสี่ยงและข้อจำกัดที่สำคัญซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

ปัจจัยสนับสนุน	ข้อจำกัด/ปัจจัยเสี่ยง
(1) การเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐในช่วงที่เหลือของปี (2) การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวต่างชาติ (3) การขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ (4) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการลงทุนภาคเอกชนสอดคล้องกับการขยายตัวของการนำเข้าสินค้าทุน รวมทั้งการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม (5) การกลับมาขยายตัวอย่างช้า ๆ ของการส่งออกสินค้าตามการฟื้นตัวของตลาดโลก	(1) ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูงและการเพิ่มขึ้นของภาระดอกเบี้ย ส่งผลให้สถาบันการเงินระมัดระวังการให้สินเชื่อมากขึ้น (2) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (3) ความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการค้าโลกที่อาจเพิ่มขึ้นตามสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์การปรับทิศทางนโยบาย การเงินของประเทศเศรษฐกิจหลัก และการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน

3. การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2567

สศช. เห็นว่า ในปี 2567 รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ให้สามารถเบิกจ่ายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของงบประมาณรายจ่ายทั้งหมด เพื่อให้เม็ดเงินรายจ่ายภาครัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว

3.2 การดูแลสภาพคล่องให้เพียงพอสำหรับภาคธุรกิจโดยเฉพาะธุรกิจ SMEs ที่มีศักยภาพแต่ประสบปัญหาการเข้าถึงสภาพคล่อง ควบคู่ไปกับการยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจ SMEs

3.3 การดูแลการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรโดยให้ความสำคัญกับ (1) การติดตามและวางแผนแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (2) การเตรียมความพร้อมต่อปัญหาอุทกภัย (3) การฟื้นฟูภาคเกษตรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งให้กลับมาฟื้นตัวโดยเร็ว (4) การสนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาเพื่อการปรับปรุงพันธุ์พืช (5) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนาระบบประกันภัยพืชผล และ (6) การเฝ้าระวังติดตาม การปราบปรามการลักลอบการนำเข้าสินค้าเกษตรผิดกฎหมาย

3.4 การขับเคลื่อนการส่งออกควบคู่ไปกับการเร่งรัดปรับโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งภาคการผลิตและภาคบริการ โดยมุ่งเน้น (1) การลดต้นทุนและแก้ไขปัญหอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก (2) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้น (3) การติดตาม ฝ่าละอองธุลีพระรังการทุ่มตลาดและการใช้มาตรการทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบการไทย (4) การเพิ่มผลิตภาพการผลิตผ่านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อนำไปสู่การผลิตสินค้าที่มีศักยภาพและมีมูลค่าสูงขึ้น (5) การสร้างความเชื่อมั่นและเตรียมความพร้อมของระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมเป้าหมายให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย และ (6) การดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสูง

3.5 การติดตาม ฝ่าละอองธุลีพระรัง และเตรียมมาตรการรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก

1YOY (Year on year) เป็นการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น เปรียบเทียบระหว่างไตรมาสแรกของปี 2566 กับปี 2567 หรือการเปรียบเทียบรายได้ทั้งปีระหว่างปี 2566 และปี 2567

เรื่อง ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ทั้งปี 2566 และแนวโน้มปี 2567

คณะรัฐมนตรีรับทราบภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ทั้งปี 2566 และแนวโน้มปี 2567 ตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ

สาระสำคัญ

สศช. ได้เสนอรายงานภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ทั้งปี 2566 และแนวโน้มปี 2567 โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

%YoY ₁	ปี 2565	ปี 2566					ปี 2567
	ทั้งปี	ทั้งปี	ไตรมาส 1	ไตรมาส 2	ไตรมาส 3	ไตรมาส 4	ทั้งปี (ประมาณการ)
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP)	2.5	1.9	2.6	1.8	1.4	1.7	2.2-3.2
การลงทุนรวม ²	2.3	1.2	3.1	0.4	1.5	-0.4	2.5
-ภาคเอกชน	4.7	3.2	2.8	1.4	3.5	5.0	3.5
-ภาครัฐ	-3.9	-4.6	4.2	-2.1	-3.4	-20.1	-1.8
การบริโภคภาคเอกชน	6.2	7.1	5.9	7.3	7.9	7.4	3.0
การอุปโภคภาครัฐบาล	0.1	-4.6	-6.0	-4.3	-5.0	-3.0	1.5
-มูลค่าการส่งออกสินค้า	5.4	-1.7	-3.8	-5.0	-2.0	4.6	2.9
-ปริมาณการส่งออกสินค้า	1.2	-2.9	-5.7	-5.3	-3.1	3.2	2.4
-มูลค่าการนำเข้าสินค้า	14.0	-3.1	0.5	-6.6	-10.7	6.1	4.4
-ปริมาณการนำเข้าสินค้า	1.2	-3.6	-3.5	-4.8	-10.4	5.3	3.2
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-3.2	1.3	2.7	-0.8	2.1	1.2	1.4
เงินเฟ้อ	6.1	1.2	3.9	1.1	0.5	-0.5	0.9-1.9

1. ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 4 ของปี 2566

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 มูลค่า GDP ขยายตัวร้อยละ 1.7 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 1.4 ในไตรมาสที่สาม โดยแบ่งเป็น

1.1 ด้านการใช้จ่าย การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูงต่อเนื่องตามการขยายตัวของการใช้จ่ายในทุกหมวด เช่น หมวดบริการ (เช่น กลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร) ซึ่งสอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากการจ้างงานและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น สำหรับการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเพิ่มขึ้นตามการลงทุนในหมวดเครื่องจักรและเครื่องมือที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ในขณะที่การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคภาครัฐบาลและการลงทุนภาครัฐลดลง

1.2 **ด้านภาคต่างประเทศ** การส่งออกสินค้ากลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 4.6 (สินค้าที่มีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น เช่น ข้าว ยางพารา คอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์ และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม) สำหรับการนำเข้าสินค้าขยายตัวครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส ร้อยละ 6.1 สอดคล้องกับการกลับมาขยายตัวของการส่งออกสินค้า

1.3 **ด้านการผลิต** สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหารสาขาการขายส่งและขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวเพิ่มขึ้น ส่วนสาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้ามีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ในขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม และสาขาก่อสร้างปรับตัวลดลง

1.4 **เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ** อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.81 ซึ่งต่ำสุดในรอบ 32 ไตรมาส และต่ำกว่าร้อยละ 0.99 ในไตรมาสก่อนหน้าและต่ำกว่าร้อยละ 1.15 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 0.5 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ส่วนดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 1.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณ 53.9 พันล้านบาท) เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 อยู่ที่ 2.2 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ และหนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 มีมูลค่าทั้งสิ้น 11,084,577.1 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 61.3 ของ GDP

2. เศรษฐกิจไทยปี 2566

เศรษฐกิจไทยในปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 1.9 ชะลอลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2565 **ด้านการใช้จ่าย** การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 7.1 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 6.2 ในปี 2565 ส่วนการลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกบริการ ขยายตัวร้อยละ 3.2 และร้อยละ 38.3 ชะลอลงจากร้อยละ 4.7 และร้อยละ 59.9 ในปี 2565ตามลำดับ ขณะที่การส่งออกสินค้าลดลงร้อยละ 1.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.4 ในปี 2565 และการลงทุนภาครัฐลดลงร้อยละ 4.6 เทียบกับการลดลงร้อยละ 3.9 ในปี 2565 **ด้านการผลิต** สาขาที่พักรวมและบริการด้านอาหารสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง สาขาการขายส่งและการขายปลีก และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัวร้อยละ 18.0 ร้อยละ 1.9 ร้อยละ 3.8 และร้อยละ 8.4 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 34.5 ร้อยละ 2.5 ร้อยละ 3.7 และร้อยละ 8.0 ในปี 2565 ขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 3.2 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.7 ในปี 2565 และสาขาก่อสร้างลดลงร้อยละ 0.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.4 ในปี 2565 รวมทั้งปี 2566 GDP อยู่ที่ 17.9 ล้านล้านบาท (5.13 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ) เพิ่มขึ้นจาก 17.4 ล้านล้านบาท (4.95 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในปี 2565 และ GDP ต่อหัวของคนไทยเฉลี่ยอยู่ที่ 255,867.7 บาทต่อคนต่อปี (7,331.5 ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี) เพิ่มขึ้นจาก 248,788.6 บาทต่อคนต่อปี (7,094.1 ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี) ในปี 2565 **สำหรับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ** อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.98 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.2 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.3 ของ GDP

3. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2567 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.2-3.2 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการกลับมาขยายตัวของการส่งออกสินค้าการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนและการฟื้นตัวต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้ คาดว่าการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 3.0 และร้อยละ 3.5ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์สหรัฐขยายตัวร้อยละ 2.9 ส่วนอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.9-1.9 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.4 ของ GDP

4. การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2567

สศช. เห็นว่า ในปี 2567 รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ดังนี้

4.1 การติดตาม ตรวจสอบ และเฝ้าระวัง การทุ่มตลาด รวมทั้งการใช้มาตรการและวิธีการทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมจากประเทศผู้ส่งออกสำคัญ ควบคู่ไปกับการทบทวนมาตรการทางภาษีให้มีความเหมาะสมและการปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบคุณภาพสินค้านำเข้า

4.2 การยกระดับศักยภาพการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้า รวมทั้งใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

4.3 การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและเป็นที่ต้องการของตลาดโลกเพิ่มขึ้น รวมทั้งเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศให้มีความพร้อมในการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมเป้าหมาย และสามารถเชื่อมโยงสินค้าที่ผลิตได้ภายในประเทศกับห่วงโซ่การผลิตโลกได้มากขึ้น

4.4 การเร่งรัดผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2564-2566 มีการลงทุนจริงควบคู่ไปกับการเร่งอนุมัติโครงการที่ได้เสนอขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงก่อนหน้า รวมทั้งการเร่งรัดให้ผู้ประกอบการโรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานสามารถเริ่มประกอบกิจการให้เร็วขึ้น และมุ่งเน้นแก้ไขปัญหาที่นักลงทุนและผู้ประกอบการต่างประเทศเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจ ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังแรงงาน

4.5 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี และการสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ Long - term resident visa (LTR) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพและมีกำลังซื้อสูง รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของปัจจัยแวดล้อมทางกายภาพที่สำคัญ

4.6 การดำเนินมาตรการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมรูปแบบและพัฒนา ระบบประกันภัยพืชผลจากความเสียหายของสภาพภูมิอากาศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการเพิ่มส่วนแบ่งให้เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตขั้นสุดท้ายมากขึ้น ควบคู่ไปกับการส่งเสริมให้มีการปลูกพืชและใช้วิธีการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และปรับเปลี่ยนไปสู่การผลิตที่มีมูลค่าสูง

4.7 การรักษาแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งรัดเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเหลือปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจในช่วงที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ยังไม่มีผลบังคับใช้ (2) การเร่งรัดกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ไม่ให้ล่าช้าไปกว่าแผนที่กำหนดไว้ ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมของโครงการให้มีความพร้อมสำหรับการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายได้โดยเร็วหลังจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มีผลใช้บังคับ และ (3) การติดตามเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณและการใช้จ่ายภาครัฐ

1YoY (Year on Year) เป็นการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น เปรียบเทียบระหว่างไตรมาสแรกของปี 2565 กับปี 2566 หรือการเปรียบเทียบรายได้ทั้งปีระหว่างปี 2565 และปี 2566

2การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

เรื่อง รายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำเดือนมีนาคม 2567

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประจำเดือนมีนาคม 2567 ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) เสนอ

สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเดือนมีนาคม 2567 เมื่อพิจารณาจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) หดตัวร้อยละ 5.1 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ปัจจัยหลักมาจากปัญหาน้ำมันดิบและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้การบริโภคภายในประเทศโดยเฉพาะสินค้ากึ่งคงทนและสินค้าคงทนปรับตัวลดลง เช่น รถยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ประกอบกับการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลัก เช่น อาเซียน (5) CLMV ส่งผลให้การส่งออกชะลอตัวในกลุ่มรถยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

อุตสาหกรรมสำคัญที่ส่งผลให้ MPI เดือนมีนาคม 2567 หดตัวเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน คือ

1. ยานยนต์ หดตัวร้อยละ 22.63 จากบรรทุกปีออฟ รถยนต์นั่งขนาดเล็ก รถยนต์นั่งขนาดใหญ่ และเครื่องยนต์ดีเซลเป็นหลัก ตามการหดตัวของตลาดในประเทศ (-33.15%) เนื่องจากกำลังซื้อของผู้บริโภคอ่อนแอ หินน้ำมันดิบอยู่ในระดับสูง ปัญหาการผ่อนชำระหนี้ สถาบันการเงินเข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อ
2. น้ำตาล หดตัวร้อยละ 25.26 จากน้ำตาลทรายดิบ กากน้ำตาล และน้ำตาลทรายขาว เป็นหลัก เนื่องจากผลผลิตอ้อยสดมีน้อยกว่าปีก่อนจากปัญหาภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วงทำให้พื้นที่เพาะปลูกได้รับผลกระทบบางพื้นที่
3. ชิ้นส่วนและแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์ หดตัวร้อยละ 15.33 จาก Integrated circuits (IC) เป็นหลักตามการชะลอตัวเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลต่อการบริโภคและลงทุน

อุตสาหกรรมสำคัญที่ยังขยายตัวในเดือนมีนาคม 2567 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน

1. ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม ขยายตัวร้อยละ 5.32 จากน้ำมันเครื่องบิน ก๊าซหุงต้ม และแก๊สโซฮอล์ 91 เป็นหลัก ตามความต้องการใช้ในการเดินทางที่ขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว
2. แป้งมันสำปะหลัง ขยายตัวร้อยละ 47.65 จากแป้งมันสำปะหลัง เป็นหลักตามปริมาณหัวมันสดเข้าสู่โรงงานมากกว่าปีก่อนหลังปัญหาโรคใบด่างเริ่มลดลง หัวมันสดได้ราคาดี เกษตรกรขยายพื้นที่เพาะปลูก
3. อาหารสัตว์สำเร็จรูป ขยายตัวร้อยละ 8.45 จากอาหารสัตว์เลี้ยง และอาหารสุกรสำเร็จรูป เป็นหลัก โดยอาหารสัตว์เลี้ยงขยายตัวจากตลาดส่งออก (+33.62%) ตามความนิยมในการเลี้ยงสุนัขและแมว สำหรับอาหารสุกรเพิ่มขึ้นตามปริมาณการเลี้ยงหมูของเกษตรกรที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

เรื่อง สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนเมษายน 2567

คณะรัฐมนตรีรับทราบสรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนเมษายน 2567 ตามที่กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) เสนอ ดังนี้

สาระสำคัญ และข้อเท็จจริง

1. สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าเดือนเมษายน 2567 ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย เดือนเมษายน 2567 เท่ากับ 108.16 เมื่อเทียบกับเดือนเมษายน 2566 ซึ่งเท่ากับ 107.96 ทำให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปสูงขึ้นร้อยละ 0.19 (YoY) กลับมาเป็นบวกครั้งแรกในรอบ 7 เดือน เป็นผลจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับสูงขึ้นตามสถานการณ์ราคาพลังงานในตลาดโลกสินค้าเกษตรหลายรายการโดยเฉพาะผักสด และผลไม้สด ออกสู่ตลาดลดลงและราคาสูงขึ้น เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนจัด สำหรับสินค้าและบริการอื่น ๆ ราคาเคลื่อนไหวในทิศทางปกติ

อัตราเงินเฟ้อของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ ข้อมูลล่าสุดเดือนมีนาคม 2567 พบว่า อัตราเงินเฟ้อของไทยลดลงร้อยละ 0.47 ซึ่งยังคงอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อต่ำ โดยอยู่ระดับต่ำอันดับ 5 จาก 137 เขตเศรษฐกิจที่ประกาศตัวเลข และอยู่ในระดับต่ำอันดับ 2 ในอาเซียนจาก 8 ประเทศ ที่ประกาศตัวเลข (สปป.ลาว เวียดนาม สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย บรูไน)

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่สูงขึ้นร้อยละ 0.19 (YoY) ในเดือนนี้ มีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าและบริการ ดังนี้

หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ สูงขึ้นร้อยละ 0.28 จากการสูงขึ้นของราคาสินค้าสำคัญ กลุ่มอาหารสด อาทิ ผักสด (แตงกวา ถั่วฝักยาว ผักชี ผักคะน้า ผักกาดขาว ต้นหอม) ผลไม้สด (กล้วยหอม องุ่น สับปะรด) ข้าวสารเจ้า และข้าวสารเหนียว เนื่องจากสภาพอากาศร้อนจัด และขาดแคลนน้ำในหลายพื้นที่ทำการเกษตร ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง อาหารบริโภคในบ้าน (กับข้าวสำเร็จรูป ก๋วยเตี๋ยว อาหารว่าง ข้าวแกง/ข้าวกล่อง) ตามต้นทุนวัตถุดิบที่สูงขึ้น ขณะที่ยังมีสินค้าอีกหลายรายการที่ราคาลดลง อาทิ เนื้อสุกร ปลาหู น้ำมันพืช และกระเทียม เป็นต้น

หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 0.12 จากการสูงขึ้นของราคาสินค้าสำคัญ โดยเฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิง (แก๊สโซฮอล์ 95 91 และ E20 น้ำมันเบนซิน 95) ตามสถานการณ์ราคาพลังงานในตลาดโลกที่ปรับสูงขึ้น ค่าของใช้ส่วนบุคคล (แป้งทาผิวทาผิว ยาสีฟันกระดาดชำระ) เนื่องจากสิ้นสุดโปรโมชั่น ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ (สุรา บุหรี่ ไวน์) อย่างไรก็ตาม ยังมีสินค้าสำคัญหลายรายการที่ราคาลดลง อาทิ ค่ากระแสไฟฟ้า น้ำมันดีเซล ผงซักฟอก น้ำยาปรับผ้านุ่ม เสื้อยืดบุรุษและสตรี และเสื้อเชิ้ตบุรุษและสตรี เป็นต้น

เงินเฟ้อพื้นฐาน เมื่อหักอาหารสดและพลังงานออก สูงขึ้นร้อยละ 0.37 (YoY) ทรงตัวเท่ากับเดือนก่อนหน้า

ดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนเมษายน 2567 เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคม 2567 สูงขึ้นร้อยละ 0.85 (MoM) ตามการสูงขึ้นของหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 1.19 ปรับสูงขึ้นตามราคาผักสด (มะนาว ถั่วฝักยาว

แตงกวา ผักชี ผักคะน้า ต้นหอม) ไข่ไก่ เนื้อสุกร ไก่สด ผลไม้สด (เงาะ ทุเรียน มังคุด) และกาแฟผงสำเร็จรูป ขณะที่ข้าวสารเจ้า แป้งข้าวเจ้า ปลาทู และกระเทียม ราคาปรับลดลงจากเดือนที่ผ่านมา และหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 0.61 ตามการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง (แก๊สโซฮอล์ 91 และ 95 น้ำมันดีเซล) ตามสถานการณ์ราคาพลังงานในตลาดโลก และการสิ้นสุดมาตรการลดภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซล ของใช้ส่วนบุคคล (โพลีเอทิลีน ยาสีฟัน ผ้าอนามัย) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสะอาด (ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน) และค่าเช่าบ้าน อย่างไรก็ตาม ยังมีสินค้าสำคัญที่ราคาปรับลดลง อาทิ ค่าธรรมเนียมผ่านทางพิเศษ เสื้อเชิ้ตบุรุษ เครื่องถ้วยพระ และน้ำหอม เป็นต้น

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป เฉลี่ย 4 เดือน (มกราคม - เมษายน) ของปี 2567 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2566 ลดลงร้อยละ 0.55 (AoA)

2. แนวโน้มเงินเฟ้อ

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเดือนพฤษภาคม 2567 คาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้นโดยมีสาเหตุสำคัญจาก (1) ฐานราคาค่ากระแสไฟฟ้าเดือนพฤษภาคม 2566 อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นระดับต่ำที่สุดของปี 2566 (2) ราคาพืชผลทางการเกษตรหลายชนิดปรับตัวสูงขึ้น ทั้งไข่ไก่ เนื้อสุกร ผัก และผลไม้ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศที่ร้อนจัด และขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่ (3) ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกทรงตัวในระดับสูง ประกอบกับการมีการปรับลดการอุดหนุนราคาน้ำมันดีเซลภายในประเทศ (4) ค่าเงินบาทอ่อนค่า ทำให้ต้นทุนการนำเข้าสูงขึ้น และ (5) ผู้ประกอบการมีแรงกดดันจากต้นทุนที่อยู่ในระดับสูง ทั้งอัตราดอกเบี้ย ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง และค่าใช้จ่ายค่ากระแสไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ขณะที่ยังมีปัจจัยที่ทำให้ราคาสินค้าและบริการบางชนิดยังคงอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ (1) เศรษฐกิจขยายตัวในระดับต่ำ และ (2) การแข่งขันที่สูงขึ้นของผู้ประกอบการค้าส่งและค้าปลีกขนาดใหญ่ รวมทั้งการเติบโตของการค้าอีคอมเมิร์ซทำให้มีการแข่งขันและใช้นโยบายส่งเสริมการค้าจำนวนมาก โดยเฉพาะการปรับลดราคาอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ยังคงคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ปี 2567 อยู่ระหว่างร้อยละ 0.0 – 1.0 (ค่ากลางร้อยละ 0.5) ซึ่งเป็นอัตราที่สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันและหากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ จะมีการทบทวนอีกครั้ง

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวม เดือนเมษายน 2567 ปรับลดลงมาอยู่ที่ระดับ 51.9 จากระดับ 54.1 ในเดือนก่อนหน้า แต่ยังคงอยู่ในช่วงเชื่อมั่นติดต่อกันเป็นเดือนที่ 17 (ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2565) เป็นการปรับลดลงทั้งดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในปัจจุบันและในอนาคต (3 เดือนข้างหน้า) สาเหตุมาจาก (1) สถานการณ์เศรษฐกิจไทยยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ แม้ว่าจะได้รับปัจจัยหนุนมาจากเทศกาลสงกรานต์และ (2) ความกังวลต่อภาระค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้น อาทิ ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง ค่าไฟฟ้าในช่วงฤดูร้อน และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเนื่องจากใกล้เปิดภาคเรียน อย่างไรก็ตาม ราคาสินค้าเกษตรสำคัญยังคงอยู่ในเกณฑ์ดีหลายรายการ จึงเป็นปัจจัยสนับสนุนให้ดัชนียังคงอยู่ในช่วงเชื่อมั่น

ที่มา : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล <https://www.thaigov.go.th>

รวบรวมโดย : กลุ่มงานนโยบายและเศรษฐกิจจังหวัด สำนักงานคลังจังหวัดหนองคาย